

Men ikke desto mindre er det jo sådan, at det er en kendsgerning. Det er også en kendsgerning, at i det finanslovsforslag, der ligger fra regeringen, forventer man igen at skulle disponere med omkring 60 mia. kr. i renter på statens gæld.

Jeg glæder mig over, at flere og flere efterhånden bruger det udtryk, som jeg indførte for år tilbage, nemlig den gøgeungeeffekt, som rentekontoen udviser. For det er ikke nok med, at man bare har optaget disse meget store milliardlån. Rentebetalingerne er hvert år med til at tvinge politikerne til at fravælge en lang række andre gode formål, som der kunne bruges penge på.

Efter Fremskridtspartiets mening er det mest ædle formål af alle i den forbindelse at nedsætte borgernes skattebetaling. Flere har allerede i dag været inde på, at statens gældsætning løber så hurtigt, at vi bliver tilført ca. 1.000 kr. i gæld pr. sekund.

Selv Jyllands-Posten har – vi opfatter det som værende efter, at vi på vores landsmøde havde dette som et af vores hovedtemaer – valgt at tage sagen alvorligt og give den den fornødne spaltepåmærksomhed.

Det er der også grund til. For næste år forventer regeringen jo, at staten på sit drifts- og anlægsbudget vil have 20 mia. kr. i underskud igen. Nok fortæller man, og det har vi også hørt i dag, at den offentlige saldo regner man med at kunne få bragt på nul, men for den uopmærksomme lytter er der dog grund til at repetere, hvordan den offentlige saldo er sammensat. Det er dels statens underskud, altså disse ca. 20 mia. kr. igen næste år, dertil kommer så kommunerne, som sådan nogenlunde kan holde deres økonomi på plads, og så er der en stor indtægt, nemlig 11,7 mia. kr. fra diverse fonde.

Det er jo interessant, at man lader disse fondsmidler indgå i opgørelsen af den offentlige saldo, for fakta er vel, at vi politikere ingen mulighed har for at disponere over de penge, der ligger i ATP-fonden. Vi er også blevet belært om, at de penge, der ligger i Lønmodtagernes Dyrtdisfond, kan vi heller ikke gøre noget med, for dem har folk en særlig hævd på; pengene står oven i købet opført på kontonumre for de enkelte borgere, der har penge stående dér.

Hvorfor tillader man sig så at indregne disse 11,7 mia. kr. i opgørelsen af den offentlige saldo? Det gør man selvfølgelig kun af en eneste grund, nemlig for at få det til at se ud, som om

der er styr på økonomien. Det er der ikke, og vi betragter ikke den offentlige saldo som værende positiv eller bare gået i nul, før man fraregner de 11,7 mia. kr., som rettelig hører hjemme i de respektive fonde.

Det, at man benytter sig af den slags julelege for at få balance i tingene, ja, det er vi jo bekendt med. Under de borgerlige regeringer indførte man positive og negative udgifter og positive og negative indtægter, ting, som hvis de indgik i en privat virksomheds regnskab, ville resultere i en øjeblikkelig anmeldelse af virksomheden, når de afleverede deres regnskab i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Der er da ikke noget, der hedder positive og negative udgifter og positive og negative indtægter.

Vi så en anden juleleg, da man under daværende finansminister Dyremose begyndte at indregne Den Sociale Pensionsfond i opgørelsen over statens samlede aktiver. Det glæder mig, at Venstres ordfører ikke længere er enig i den disposition, men det var dog trods alt under en borgerlig regering, at Den Sociale Pensionsfond første gang blev indregnet, da man begyndte at have problemer med at overholde EU's konvergenskrav.

Den nyeste ting, som finansministeren har fundet på, er at tildele kalenderåret 1997 13 måneder. Man lægger slet ikke skjul på i de publikationer, der er udkommet i forbindelse med finansloven, at kommunerne skal betale 7,7 mia. kr. ekstra i 1997, fordi man indfører et år med 13 måneder. Det er noget, som den almindelige befolkning har meget svært ved at forstå, at vi – eller rettere sagt flertalspolitikkerne her i Folketinget – finder på alle mulige tricks for at få det til at se ud, som om det går godt økonomisk.

I den publikation, som regeringen har kaldt »På vej mod det nye århundrede«, er der på side 14 en beskrivelse af en familie, og der står om denne familie, at hvis den ønsker flere penge til forbrug, så må den enten arbejde noget mere eller begynde at spare op. Og så står der:

»I Danmark har vi i mange år gjort det omvendt: brugt pengene og arbejdet mindre. Derfor har vi i dag en stor offentlig gæld.«

Hvad er det så, der er regeringens politik? Ja, regeringens politik er, at vi igen i 1997 skal bruge flere penge og arbejde mindre. Igen i 1997 vil ganske mange mennesker blive sat på statsbetalt ferie i form af orlovsordninger og overgangsydelser osv.